PSALMUL 32

1. [1]Fericit e cel ce are
făr’delegile iertate
și acela cu păcate
‘coperite și uitate.

2 Fericit cel ce nu-i ține
DOMNU-a lui vinovăție
și în duhul cărui nu e
gând ascuns de viclenie.

2. [3]Cât timp am tăcut, eu, Doamne,
mă topeam mergând pe cale,
[4]zi și noapte-aveam asupră-mi
apăsarea mâinii Tale.

Mă uscam ca țăr’na vara
când de secetă-i pătrunsă...
[*Oprire*] [5]Atunci eu
mi-am spus la DOMNUL
făr’delegea mea ascunsă.

3. „Doamne,-am zis — mărturisi-mi-voi
toată făr’delegea Ție!”
Și Tu m-ai iertat de toată
multa mea vinovăție.
[*Oprire*]

6 Orice om, la vreme, Ție
ruga-i bine să și-o facă,
căci chiar ape mari să vină,
peste dânsul n-au să treacă.

4. [7]Doamne, Tu-mi ești ocrotirea,
Tu mă scoți din strâmtorare,
Tu mă izbăvești din moarte
și mă-nconjuri cu cântare.
[*Oprire*]

8 „Eu pe tine — zice Domnul —
te voi învăța întruna
și-arăta-ți-voi calea care
s-o urmezi întotdeauna.”

5. [9]Nu fiți ca un cal pe care
se pun frâie și zăbale,
nu fiți fără-nțelepciune
și nepricepuți pe cale.

10 O, de câte chinuri are
parte cel rău — și de silă,
dar cel ce se-ncrede-n
DOMNUL
este-nconjurat cu milă.

6. /: [11]Voi, toți cei fără prihană,
bucurați-vă dĕodată,
scoateți strigăte și cânturi,
cei cu inima curată! :/